

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/84/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211230133
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7211230133.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Imricha Volkaia vo veci starostlivosti súdu o maloletú C. D.P.C. nar. XX.X.XXXX a E. D. nar. 4.7.2006 zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach detí rodičov A. D. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v D. na ul. S. č. XX zastúpenej JUDr. Martinom Breznenom advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na Štúrovej ul. č. 7 a U. D. nar. X.X.XXXX bývajúceho v D. E. S. č. X v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 12.1.2012 č.k. 45P 40/2011-47 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu (návrh) matky na zvýšenie výživného pre maloleté deti a rozhodol, že účastníci ani štát nemajú právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm.d/ O.s.p. a žiadala, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a jej návrhu v celom rozsahu vyhovel. Poukázala na ust. § 23 ods. 2, § 25 ods. 3, § 62 ods. 1, 2, 4, § 75 ods. 1 Zákona o rodine a § 163 ods. 1 O.s.p.. Namietala, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že nedošlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala rozhodnutie o zvýšení výživného. Poukázala na zistený skutkový stav a zdôraznila, že mesačné náklady otca prevyšujú sumu 1.000 € napriek tomu, že okrem výsluhového dôchodku nemá iný zdroj príjmu. Súd prvého stupňa bral do úvahy odstupné, ktoré dostala, ale nevysporiadal sa s výdavkami a príjmami otca, pričom je evidentné, že pri jedinom zdroji jeho príjmu vo forme výsluhového dôchodku by nebol schopný uhrádzať nadmieru zvýšené mesačné potreby svojej rodiny aj svojich dcér. Poukázala na tvrdenie otca na pojednávaní, že z poskytnutého úveru 50.000 € uhrádza svoje súčasné náklady, preto nie je jasné, prečo súd konštatoval, že na jeho strane nedošlo k zmene pomerov a prečo by otec nebol schopný uhrádzať výživné vo výške ako žiadala. Nesúhlasí s tvrdením súdu, že u nej nedošlo k podstatnej zmene pomerov, pretože jej jediným zdrojom príjmu je nemocenské, iný príjem nemá. Prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhla vykonanie dôkazu a to písomných podkladov z banky otca maloletých detí za účelom zistenia príjmu otca, keďže tvrdil, že pre účely poskytnutia hypoúveru musel banke zdokladovať svoj príjem, pričom už v čase žiadosti o úver mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť, preto sa domnieva, že takýmto spôsobom by sa preukázal jeho skutočný príjem. Súd prvého stupňa však návrhu na dôkaz nevyhovel a to bez uvedenia dôvodu.

Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Vyjadril názor, že matka v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli dôvodom

pre podanie odvolania, resp. žiadnym spôsobom nepreukázala svoje tvrdenia uvedené v odvolaní. Domnieva sa, že obsah odvolania je len akýmsi špekulatívnym výpočtom jeho výdavkov a sumárom faktov vytrhnutých z kontextu, pričom tieto skutočnosti nie sú matkou riadne preukázané a podložené. Práve naopak, považuje ich za účelovo zavádzajúce a zámerne skreslené. Súd prvého stupňa sa v rámci vykonávania dokazovania riadne a precízne vysporiadal s otázkou, či došlo k podstatnej zmene pomerov u účastníkov oproti stavu v čase predchádzajúceho rozhodnutia a preto po skončení dokazovania v celom rozsahu žalobu zamietol.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm.a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s ust. § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd stotožňuje. Odvolací súd dodáva, že zmenou pomerov v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine sa rozumie výrazná zmena tých okolností na jednej alebo druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. V konaní o zvýšení výživného je preto potrebné porovnať pomery, z ktorých vychádzalo predchádzajúce súdne rozhodnutie o výživnom s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania súdu o návrhu na zmenu výživného. Aj pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov sa použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného. V danom prípade ide o ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorých vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť trvajúca do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Súd prvého stupňa vzhľadom na vykonané dokazovanie správne konštatoval, že od poslednej úpravy výživného, teda od právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 17C 23/2010-37, ktorý nadobudol právoplatnosť 7.6.2010 nedošlo k takým zmenám pomerov, ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia o výživnom. Napriek tomu, že matka ukončila pracovný pomer 31.5.2011, táto skutočnosť nemala vplyv na jej možnosti a schopnosti plniť si vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom, nakoľko pri poslednej úprave výživného bol jej príjem 241,99 € a po skončení pracovného pomeru je poberateľkou nemocenskej dávky 425 € mesačne, teda jej príjem je podstatne vyšší ako v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom a navyše jej bolo vyplatené odstupné 2.361 €. Vzhľadom na pomerne krátku dobu, ktorá uplynula od predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom nedošlo ani k žiadnym podstatným a trvalým zmenám pomerov u maloletých detí. Naopak, otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k synovi O. nar. X.XX.XXXX a k manželke, s ktorou uzavrel manželstvo 5.10.2011. Krátkodobé zvýšenie príjmu otca v dôsledku pracovného pomeru vo firme A. L. s.r.o. v období od 8.6.2011 do 20.10.2011 nemožno hodnotiť za podstatnú a predovšetkým trvalú zmenu pomerov u otca, ktorá by pozitívne ovplyvňovala

jeho možnosti a schopnosti plniť si zvýšenú vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom. Rovnako skutočnosť, že nadobudol vlastnícke právo k rodinnému domu, nemožno v tomto konkrétnom prípade hodnotiť ako získaný majetkový prospech, z ktorého by bolo možné odvodiť jeho lepšie možnosti a schopnosti plniť si vyživovaciu povinnosť k deťom vzhľadom na to, že vlastníctvo nadobudol od svojej manželky, s ktorou v uvedenej nehnuteľnosti býva a kde spoločne zabezpečujú starostlivosť o ich spoločného syna, ako aj syna manželky pochádzajúceho z predchádzajúceho manželstva. Vzhľadom na to, že otec následne po nadobudnutí vlastníctva k nehnuteľnosti požiadal o poskytnutie hypotekárneho úveru je celkom zjavné, že motiváciou účastníkov zmluvy o darovaní bola predovšetkým snaha získať hypotekárny úver. Odvolací súd nepovažoval za potrebné vykonať dôkaz v súlade s návrhom matky a to vyžiadanim správy od poskytovateľa hypotekárneho úveru otcovi ohľadne ním deklarovaného príjmu, pretože uvedeným dôkazom nie je možné zistiť reálny príjem otca (skutočný alebo potencionálny) s tým, že ostatnými dôkazmi boli jeho príjmy dostatočne preukázané. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii matky týkajúcej sa výdavkov otca odvolací súd konštatuje, že skutočnosti uvedené v odvolaní nezodpovedajú skutkovému stavu zistenému súdom prvého stupňa v rámci dokazovania, sú vytrhnuté z kontextu a tiež je potrebné zdôrazniť, že snaha otca prispievať na výživu maloletých detí aj nad rámec súdom stanoveného výživného nemôže byť hodnotená negatívne a odôvodňovať záver, že možnosti a schopnosti otca sú z uvedeného dôvodu lepšie, ako ich prezentuje a preto môže prispievať na výživu detí formou peňažného plnenia matke vyšším výživným. Vo vzťahu k návrhu matky na zvýšenie výživného späťne pred začatím konania odvolací súd dodáva, že ust. § 77 ods. 1 vety tretej Zákona o rodine citované v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa zdôrazňuje výnimočnosť priznania výživného pre maloleté dieťa späťne pred začatím konania a zamedziť tak možným špekuláciám a zneužívaniu tejto možnosti. Oprávnený rodič uplatňujúci výživné pre maloleté dieťa je preto povinný preukázať dôvody, ktoré mu bránili uplatniť zákonný nárok na určenie výživného pre maloleté dieťa ihneď po tom, ako zistí, že povinný rodič neprispieva na výživu dieťaťa v dostatočnom rozsahu. Matkou uvedené dôvody, pre ktoré nepodala návrh na určenie výživného v čase, od ktorého sa domáha určenia zvýšenej vyživovacej povinnosti sú zjavne aktuálne a uplatňované prakticky v každom obdobnom prípade, preto ich posúdením ako dôvodu hodného osobitného zreteľa by sa minula účinku obmedzujúca klauzula ust. § 77 ods. 1 vety tretej Zákona o rodine. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiaden z účastníkov náhradu trov konania nežiadal (§ 151 ods. 1, § 224 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.